

Семко хаджи Дончо Палавеев

По завещание, както отбелязахме, чардата говеда останала в собственост на баща ми Семко хаджи Дончо Палавеев. След като ликвидирал участието си в търговската фирма в Кайро той се завърнал в Копривщица с капитал от около две хиляди турски лири. Напуснал Копривщица и се установил на постоянно местожителство в Пловдив.

Чардата говеда баща ми гледал няколко години. До Съединението зимно време ги откарвали на зимуване в Беломорието. След това се опитал да осигури зимуването им в Бургаско, като ги откарвали на къшла във Василико /сега Мицурин/...

— Няма вече условия за отглеждане на големи стада — оплаквали се гледачите. — Мъчно е иззимуването им и в южните покрайнини на Бургаския вилает. Зимите ~~много~~ са остри, продължителни и добитъкът не издържа. Тежка беше и тази зима. Добитъкът измършавя, броят на умрелите не е малък...

Чудел се баща ми какво да прави. Чардата наброявала над три хиляди говеда. Най-после решил: през лятото ще остави говедата на паша в Средна гора, а наесен ще ги разпродаде.

Когато през есента пашата секнала и листата на дърветата почнали да падат, отишъл в гората, подбрал стадата и ги подкарал към равнината. Най-напред стигнали в с. Кресново, а след това обиколили и други села на Пловдивска околия. Наобикаляли ги работливи стопани и баща ми ги подканял, който има нужда от впрегатен добитък или от крева за мляко, да си подбере, което хареса.

— Но сега нямаме пари! — оплаквали се селяните.

— Лесна работа... ще подпишеш запис и на харман ще ми платиш. Може и жито да ми дадеш...

Селяните приемали. Спазарявали се и вземали избраните добичета. От село на село били разпродадени всички говеда. В момента в селата се чувствувала остра нужда от работен добитък: изкупили тур-